

מ"ת 27761/06/24 - מדינת ישראל נגד אסעד אלגרנאוי (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 27761-06-24 מדינת ישראל נ' אלגרנאוי(עציר)

לפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט אלון אינפלד
מדינת ישראל ע"י ב"כ ספיר בר אור, פמ"ד	
אסעד אלגרנאוי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי	
החלטה	

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירה של נשיאה והובלה - עבירה לפי סעיף 44(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 - מיום 28.05.2024.

טיעוני הצדדים:

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום, ולפיו, ביום 28.05.2024, עובר לשעה 10:40, או בסמוך לכך, נשא המשיב והוביל ברכב, נשק מסוג 16M, כשהוא מפורק לשני חלקים, עם מחסנית תואמת. נטען, כי הנשק היה בתוך תיק אשר הונח על רצפת הרכב בסמוך למושב הנוסע ליד הנהג.

עמדת ההגנה היא, כי קיימות ראיות לכאורה, אך אלה חלשות באופן מיוחד, ובמידה שיש בה כדי להצדיק חלופת מעצר קלה יחסית. התביעה טוענת, כי הראיות לכאורה איתנות, וכי עילת המעצר מחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח דווקא, ולא כל חלופה.

2. הנשק נתפס כאשר הרכב חונה, והמשיב, שהוא בעל הרכב, עומד לידו. נטען, כי נמצא דנ"א של המשיב על ידית התיק אשר בו היה הנשק והסבריו של המשיב סותרים זה את זה.

אולם, ההגנה תוקפת את המבנה הראייתי הפשוט הזה בכמה מישורים. לשיטתה, החיפוש עצמו לא היה חוקי, בהעדר צו חיפוש ולאחר שלא התקיימו הוראות החוק או תנאי הלכת **בן חיים** לחיפוש בהסכמה; הסבריו של המשיב טבעיים בנסיבות העניין, מתקבלים על הדעת ופותרים צוהר לקיום ספק מוחשי בדבר ידיעתו על הנשק במכוניתו; יש מקום לספק ביחס לממצא הדנ"א; ובעיקר - מכלול נסיבות העניין מעוררות חשד כבד, כי המשיב הופלל על לא עוול בכפו.

יובהר, כי הן שאלת חוקיות החיפוש והן התזה של ההגנה בדבר ההפללה, סובבים סביב אותו מידע אנונימי אשר הביא לעצם החיפוש. המדובר בשיחת טלפון שהתקבלה במוקד, ממנו ללא בעלים, אשר דיווחה על מידע "חם" לפיו יש נשק ברכב מסוים. מידע, שבעקבותיו נשלח שוטר באופן מידי למקום למצוא את הרכב ולבצע חיפוש לאלתר.

הראיות:

3. ביום 28.05.2024, בשעה 10:42, התקשר מודיע שהציג את עצמו כ"עבד" ממספר טלפון המסתיים בספרות 511, ודיווח, כי במתחם 5 ברהט, ליד "המסגד של פארוק", ברכב מזדה בעל מספר מסוים, יש נשק ארוך. כן הודיע, כי "נהג הרכב כרגע במקום". אין בתיק הקלטה של שיחה זו, אלא רישום התוכן בדו"ח הפעולה.

4. לפי דו"ח השוטר אלכס, כאשר "נכנס" האירוע, ביקש מהמשל"ט לבצע שיחת ועידה עם המודיע. בשיחה זו חזר המודיע על הפרטים שמסר קודם לכן. מקום הטלפון של המודיע אותר ואלכס נסע למקום האיתור בעזרת תכנת הניווט waze, יען כי לא קיבל כתובת מדויקת. בהגעה לאזור, ביצע השוטר סריקות, שכן תחילה לא הבחין ברכב. הוא ניסה שוב ליצור קשר עם המודיע, אך לא היה מענה. בשלב מסוים, הבחין ברכב השחור עומד עם פנים לתוך כניסה של בית ולידו עומד אדם, שזוהה אחר כך כמשיב. לשאלת השוטר אמר המשיב, כי זהו רכבו, הוא מסר מפתח ואמצעי זיהוי. השוטר שאל אם הוא משתמש כעת ברכב והמשיב השיב בחיוב, וכי הוא הגיע כעת מ"תפוז". לשאלה אם יש דברים ברכב שלא אמורים להיות בו, השיב המשיב שלא. אז, הודיע השוטר כי בכוונתו לערוך חיפוש ברכב וביקש מהמשיב לראות את אשר הוא עושה.

הרכב נסרק, פתח לאחר פתח החל בדלת הנהג, ונגד כיוון השעון. בפתיחת דלת הנוסע הקדמי, הבחין השוטר בדבר הדומה לכוונת של 16M עטוף בניילון הבולט מתוך תיק שחור. התיק הוצא מהרכב ונבדק, ואכן מדובר היה בנשק. השוטר הניח את התיק, הוציא אזיקים והודיע למשיב שהוא עצור, אזקו, וכן הודיע לו על זכויותיו. השוטר הזעיק עזרה והוביל את המשיב לניידת. השוטר מתאר בדו"ח גם את המשך הטיפול, ההגעה לתחנה וכו'. אין מחלוקת שהרכב רשום על שם המשיב.

5. מצפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר, עולה, כי התיאור שלו מדויק ביותר. אכן, אין צו חיפוש, ואכן השוטר לא מבקש רשות לחפש אלא מבצע את החיפוש, בהתאם למשימה שהוטלה עליו. התנהלותו של השוטר, כמו גם התנהלות המשיב עצמו, מנומסת ביותר. למעשה, בכל השלבים עד אשר המשיב יושב בניידת, התנהלות שניהם סטואית, משל היה מדובר במשחק כדורת-דשא בפלימות'. אם כי, קשה למצוא ביטוי מפורש להסכמה מודעת של המשיב לפעולות השוטר.

הסנגורית אישרה כי על עניין זה לכאורה חל חוק המאבק בכלי הנשק הבלתי חוקיים (תיקון חקיקה והוראת שעה), התשפ"ג - 2023, המתקן את פקודת המעצר וחיפוש, ומוסיף סמכות לשוטר לבצע חיפוש באופן מידי, בבית או במקום, אם מתעורר חשד סביר שיש במקום נשק העשוי לשמש ראיה לעבירת נשק ואם אי ביצוע החיפוש באופן מידי עלול לסכל את מטרת החיפוש. זאת, אף ללא צו שיפוטי.

אולם, לשיטת הסנגורית, יש פגם בכך שהשוטר לא אמר למשיב את מטרת החיפוש, לא הזהיר אותו בדבר זכויותיו בטרם החיפוש, ולא הודיע לו על זכותו שיהיו עדים במקום, אלא החל לחפש בעצמו, כשוטר יחיד וכאשר המשיב הוא עד יחיד. לשיטתה, בכל מקרה צריך היה לקבל אישור מנומק בכתב של קצין בדרגת רפ"ק (בהתאם לסעיף 25(ג) לפקודת המעצר וחיפוש לאחר התיקון) ואין אישור רפ"ק בתיק.

לא באה תשובה טובה לטענה אחרונה זו מפי ב"כ המדינה. אכן, מהתיק נראה, כי האירוע נוהל מרחוק על ידי קצין בדרגת מפקח, אולי מפקד המשמרת, שהגיע למקום בהמשך. זאת, למרות שלכאורה היה קצין בדרגת

רפ"ק בתחנה, אשר ביצע את השימוע לפני מעצר. לכן, לכאורה, ניתן היה להסביר לרפ"ק בשני משפטים את הסיטואציה באמצעות מכשיר הקשר, ולהמתין דקותיים עד אשר ישרבט החלטה מנומקת על דף מזכר במשרדו, ויתן "אור ירוק" במכשיר הקשר לבצע את החיפוש. מכל מקום, אין הסבר מדוע לא נתבקש אישור רפ"ק.

נראה אם כן, כי יש ממש בטענת הסנגורית אודות חוקיות החיפוש. בהעדר אישור רפ"ק מנומק כדיו, נראה כי לא התקיימו תנאי החוק. בהעדר הסבר שאין חובה להסכים לחיפוש, כמוסבר בהלכת **בן חיים**, קשה יהיה לראות בהחלטת השוטר לחפש מיד, בשילוב עם שתיקתו של המשיב, משום חיפוש בהסכמה, למרות הנימוס הרב בו הכול נעשה. אם כי, כמובן, הכול יהיה תלוי בהכרעת המותב שידון בתיק העיקרי.

יתכן כמובן טענה של "צורך" דחוף לבצע את החיפוש. אף אין לכחד כי הצלחת השוטר המחפש לבצע חיפוש, לתפוס נשק ואף לעצור ולאזוק, כאשר הוא לבד עם חשוד ברחובה של עיר, מלמדת כי מבחינה מבצעית התנהלותו הייתה טובה מאוד, ואין לדעת אם היה מצליח אילו התמהמה. אך מצד שני, הצורך בחיפוש דחוף עמד לנגד עיני המחוקק כאשר קבע את התנאים לביצוע החיפוש ללא צו בחשדות מסוימים, ולכאורה התנאים שקבע המחוקק גם למצבים כאלה - לא התקיימו.

לכן, לכאורה יש פגם בחיפוש, המטיל ספק מסוים בדבר חוקיות החיפוש. אמנם, עיקרו של הדבר, עובדתית ומשפטית, יתברר בתיק העיקרי והכלל הוא שאין מחליטין בשאלות קבילות בשלב המעצר. אולם לשאלה קבילות טובה שאין עליה תשובה טובה, יש לתת משקל כלשהו כבר בהחלטת המעצר, בהפחתת מה של סיכויי ההרשעה.

6. נקודה נוספת שהעלתה הסנגורית, היא החשש המוחשי, כי מדובר למעשה באירוע של הפללה. הסנגורית בונה תזה זו על יסוד הצטברות של כמה נקודות. ראשית, מהודעת המודיע האנונימי משתמע שהוא היה במקום, ומהתנהלות המשטרה אף עולה כי הוא אכן בסביבה. משמע, מיקום המודיע איפשר לו להטמין את הנשק. שנית, נסיבות הפללה, כאשר מדובר באדם המזדהה בשם פרטי בטלפון ללא בעלים ואז נעלם, הן נסיבות תמוהות. שלישית, הסנגורית מפנה לגרסת המשיב, לפיה נסע זמן קצר קודם לכן לתחנת דלק "תפוז" בקרבת מקום. לדבריו, הרכב בכלל לא היה נעול וניתן היה להכניס לתוכו את הנשק.

לעניין זה השיבה באת-כוח המדינה, כי בעת החיפוש עצמו ניכר שהרכב היה נעול. יתרה מכך, גרסאותיו הסתורות והמבולבלות של המשיב, יקשו מאוד על מתן משקל לטענה תיאורטית בדבר הפללה במשפט העיקרי.

לעניין הנסיבות התמוהות של המידע האנונימי, צודקת ב"כ המבקשת שהנסיבות אינן כה תמוהות כנראה ממבט ראשון. הניסיון מלמד, כי שכן או בן משפחה המפליל עבריין, לרוב לא ירצה שהעבריין יידע את זהותו, שלא לעורר סכסוך או מדינים. לכן, מובן המנגנון שבחר אותו מודיע אנונימי, במיוחד בהנחה המסתברת שאין הוא מודיע קבוע, ולא העלה על דעתו דרך אחרת להעביר המידע למשטרה.

7. עוד הזכירה התובעת את הדנ"א שלכאורה נמצא על התיק.

לעניין הדנ"א, טענת הסנגורית היא, כי אין בתיק עדיין חוות דעת, ואף ניתנה הוראה על ידי מעבדת דנ"א לדגום מחדש את המשיב, דבר שלא נעשה, ומכל מקום, הממצא שנמצא הוא של דנ"א בתערובת ומכלול הנסיבות

כלל אינו ברור.

אומר מיד שהחשיבות של ממצא דנ"א היא משנית. שכן, עיון בהודעות המשיב במשטרה מחזק מאוד את הרושם בדבר אשמתו, לרבות הודאה מפורשת במגע פיזי בתיק. יש בגרסתו סתירות ברורות, ובכלל היא תמוהה. לדוגמה, בהודעה הראשונה אמר שהגיע אל הרכב, "עוד פעם הלכתי לרכב והייתי רוצה לחזור רוורס ותפס אותי המשטרה". לעומת זאת, בהודעתו השנייה אמר "בא השוטר שאני הייתי בבית, אני ראיתי משטרה בחוץ ויצאתי אליו". בהודעה הראשונה טען המשיב, כי כל חלונות הרכב היו פתוחים. אולם, בהודעתו השנייה, כאשר הוצג לו הסרטון, לפיו נראה בעליל שהחלונות היו סגורים והרכב היה נעול, אמר "אין לי מה להגיד".

תמיהה מהותית עוד יותר נוגעת לעצם הידיעה על קיומו של החפץ שנמצא. המשיב היה עקבי בטענתו שלא ידע שיש נשק ברכב. אולם, בהודעה הראשונה המשיב אמר "נגעתי בנשק ואף שמתי יד לבדוק מה יש בשקית ואז המשטרה קפצה עליי" (טענה שסותרת את שתי גרסאותיו דלעיל ביחס למיקומו בעת הגעת השוטר). מכל מקום, גרסה זו עצמה תמוהה, שכן כאשר נשאל מדוע לא אמר מיד לשוטר שיש לו נשק באוטו, השיב כי חשב שמדובר בפלסטיק. ומכל מקום, הוא נגע ב"שקית השחורה" ויתכן שנגע גם בניילון שעטף את הנשק. למרות אי הבהירות אם כן נגע או לא נגע בנשק, ידע המשיב לומר בביטחון, שהוא לא נגע במחסנית, או בחלקי הנשק מתחת לשקית.

סתירות אלה בגרסה, כמו גם הגמגום המשמעותי מאוד בתוכן הגרסה, אשר מנסה מצד אחד לבטא אי ידיעה על הנשק, ומצד שני לתת הסבר אפשרי למציאת ממצא פורנזי המוכיח נגיעה בנשק או בכיסויו, מחזקים מאוד את החזקה, הטבעית ממילא, כי הימצאות הנשק ברכב היא בידיעתו של בעל הרכב.

8. יתרה מכך, התזה לפיה מאן דהוא הפליל את המשיב בכך שהטמין את הנשק ברכבו בלא ידיעתו, קשה עד מאוד. המשיב בחקירתו לא הצביע על גורם אשר לו יהיה אינטרס כה חזק עד כדי הטמנת חפץ יקר כל כך, רק כדי להפליל אותו. זאת, שעה שתיאורטית ניתן היה להביא למעצרו גם באמצעות נשק הרבה יותר קטן (וזול) כאקדח, סם מסוכן או חפץ אסור אחר, שאינו רובה סער תקני עם מחסנית.

9. יש מחלוקת בין הצדדים בשאלה אם ניתן לייחס למשיב עבירה של הובלת נשק או רק עבירה של החזקה. לשיטת המדינה, יש ראיות לכאורה כי המשיב נסע כאשר הנשק ברכב, ולשיטת הסנגורית, הראיות הן להחזקה בלבד ואין ראיה, כי בשעה שנסע קודם לכן, הנשק היה ברכב.

לטעמי, אין צורך להכריע בשאלה זו בשלב המעצר. כך או כך, מדובר בעבירה בת מעצר, המקימה חזקת מסוכנות. נסיבות העניין הן שגם אם הייתה הובלה של הנשק, אזי המשיב הוביל את הנשק אל עצמו (שהרי חנה ליד ביתו), ואין בעצם הנסיעה כדי להחמיר בהערכת המסוכנות. כמובן שייתכן שהתכוון להוביל הנשק למקום אחר, אך ייתכן גם שבחר ברכב כמקום להחביא את הנשק שיעד לעצמו. זאת, בניגוד למי שנתפס בשעה שהוא מסיע נשק, כאשר יש בנסיבה זו כדי להעצים באופן משמעותי את תמונת המסוכנות. שהרי מי שנתפס תוך כדי נסיעה עם הנשק, ולא ידועה מטרת הנסיעה, אפשר בהחלט שנסע לשם שימוש בנשק או סחר בו.

אם כי, במקרה דנן, עצם הימצאות הנשק ברכב המשיב דווקא, מעוררת אי נוחות.

לכן, בהערכת מידת הסיכון, יש לראות את הסיכון באופן דומה לסיכון הנובע ממי אשר החזיק בנשק, או מעט

יותר מכך, אך לא כמי שהוביל נשק למטרה לא ידועה.

סיכום, עילה ותוצאה

10. **סיכום של דבר**, יש ראיות לכאורה שהן למעשה באיכות גבוהה מאוד, כי המשיב החזיק נשק. נשק מסוג מסוכן, עם מחסנית. נשק, אשר לפי הפסיקה היום, המחזיק בו לרוב יעצר מאחורי סורג ובריח, גם אם הוא צעיר ללא עבר פלילי (ראו סקירת פסיקה עדכנית של השופט א' זגורי, במ"ת (נצ') 56373-05-24 **מדינת ישראל נ' ג'לאד** (4.6.24)).

אולם, במובן של הלכת **זאדה**, היינו שאלת "סיכוי סביר להרשעה", יש לקחת בחשבון צל מסוים המרחף מעל שאלת חוקיות החיפוש, כפי שהוסבר.

צל זה מצטרף לכך שמדובר בצעיר ללא הרשעות קודמות.

כך, שלמרות מובהקות עילת המסוכנות, יתכן שמתקיים החריג המאפשר לשקול אמצעי פחות נוקשה מאשר סורג ובריח, כגון מעצר בפיקוח אלקטרוני מחוץ לאזור הדרום ואף לא בשפלה הדרומית הקרובה לרהט. זאת, בליווי ערבים משכנעים מאוד, המציעים פיקוח יעיל ואפקטיבי, עם מנופים כספיים משמעותיים מאוד.

מכל מקום, חלופת מעצר משפחתית באזור הדרום, כפי שהוצעה, לא תסכון. מובהר, כי ההצעה בעניין השהייה בחורה אינה מספקת אפילו כמקום לפיקוח אלקטרוני, ויש לדאוג למקום המרוחק בהרבה מרהט.

אם כן, **רשאית הסנגורית להציע תכנית למעצר בפיקוח**, כאמור.

אם תוצע הצעה כזו, יש לשאול אם נכון לבחון אותה באופן ישיר, או באמצעות שרות המבחן ואצפה לטיעון בעניין זה.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, בהשתתפות המשיב בהיוועדות חזותית, ובנוכחות ב"כ הצדדים כנ"ל.